

2 Verblijf in de vrije termijn

Inhoud

- 2.1 Inleiding
- 2.2 Vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding
- 2.3 Voorwaarden voor verblijf in de vrije termijn
- 2.4 Duur van de vrije termijn
- 2.5 Faciliteiten voor gezagvoerders en bemanningsleden van zeeschepen en voor transitpassagiers van vliegtuigen en zeeschepen
- 2.6 Transitvisa en reisvisa

2.1 Inleiding

Verblijf in de vrije termijn is van rechtswege toegestaan aan vreemdelingen, indien en zolang zij voldoen aan de in art. 8 j^o 6 Vw gestelde voorwaarden.

Ingevolge art. 46 Vb is de duur van de vrije termijn ten hoogste drie maanden.

Het recht op verblijf in de vrije termijn vervalt van rechtswege zodra de vreemdeling niet meer aan de gestelde voorwaarden voldoet of de bij art. 46 Vb bepaalde termijn is verstreken.

Voor verblijf in de vrije termijn is in beginsel onder meer het bezit van een paspoort voorzien van een visum of m.v.v. vereist (zie 2.2).

Voorwaarden voor verblijf in de vrije termijn zijn:

- het hebben voldaan aan de verplichtingen in verband met de grensoverschrijding (zie 2.3.1);
- inachtneming van het bij en krachtens de Vreemdelingenwet bepaalde (zie 2.3.2);
- het beschikken over voldoende middelen van bestaan (zie 2.3.3);
- geen gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (zie 2.3.4).

Bijzondere bepalingen gelden in dit verband voor vreemdelingen die begunstigd zijn op grond van het EEG-verdrag of het Benelux-unieverdrag: (art. 102 a, vijfde lid, Vb; zie B 4 onder 4.6.2; art. 93 Vb: zie B 4 onder 3.6.1.2).

2.2 Vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding (art. 8, eerste lid, onder a, Vw j^o 6 Vw)

2.2.1 Algemeen

Voorwaarde voor verblijf in de vrije termijn is onder meer dat de vreemdeling het bij en krachtens de Vreemdelingenwet bepaalde in acht neemt (art. 8, eerste lid, onder a, Vw).

Vreemdelingen zijn op grond van art. 54 Vb verplicht een papier waaruit hun identiteit blijkt bij zich te dragen en desgevraagd te vertonen aan een ambtenaar, belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen.

Voor vreemdelingen die hier te lande in de vrije termijn verblijven is dit papier het voor het hebben van toegang tot Nederland vereiste document voor grensoverschrijding (art. 54, tweede lid, onder c, Vb).

2.2.2 Uitgangspunt: paspoort en visum- of m.v.v.-plicht

Voor verblijf in de vrije termijn is in beginsel vereist:

- het bezit van een geldig paspoort, voorzien van of
- een geldig transitvisum, indien een doorreis door het Benelux-gebied of Nederland wordt beoogd, eventueel met een oponthoud van ten hoogste drie dagen; of
- een geldig reisvisum, indien een verblijf in het Benelux-gebied of in Nederland wordt beoogd van ten hoogste drie maanden; of
- een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, indien een verblijf in Nederland wordt beoogd van langer dan drie maanden.

Het transit- en het reisvisum worden behandeld in 2.6. De machtiging voor voorlopig verblijf wordt behandeld in 3.

Een afzonderlijke visum- of m.v.v.-verklaring kan in de plaats komen van het visum of de m.v.v. gesteld in het paspoort.

Zie voor modellen van visa, visumverklaringen en de m.v.v. C 3, C 5 en D 2.

2.2.3 Vrijstelling van de paspoort-, visum- of m.v.v.-plicht

2.2.3.1 Algemeen

Op de paspoort-, visum- en m.v.v.-plicht bestaan uitzonderingen, meestal voortvloeiend uit internationale overeenkomsten (art. 41, derde en vierde lid, Vb en art. 16 VV).

In bijlage 3 a VV zijn uitzonderingen naar nationaliteit opgenomen.

In bijlage 3 b VV zijn uitzonderingen voor een aantal bijzondere categorieën van vreemdelingen opgenomen (zie 2.2.3.5).

Vooropgesteld kan worden dat:

- wanneer voor een verblijf van ten hoogste drie maanden een visum vereist is, voor een verblijf van langer dan drie maanden steeds een m.v.v. vereist is;
- wanneer voor een verblijf van ten hoogste drie maanden een visum niet vereist is, in de meeste gevallen voor een verblijf van langer dan drie maanden wel een m.v.v. vereist is;
- wanneer voor een verblijf van langer dan drie maanden geen m.v.v. vereist is, voor een verblijf voor ten hoogste drie maanden nimmer een visum vereist is.

2.2.3.2 Vrijstelling van de visumplicht

Onderdanen van landen opgesomd in Bijlage 3 a VV behoeven geen transit- of reisvisum. Deze vrijstelling berust op tussen de Beneluxlanden of Nederland en derde landen gesloten visumafschaffingsovereenkomsten.

2.2.3.3 Vrijstelling van het m.v.v.-vereiste

Onderdanen van een aantal landen die zijn vrijgesteld van de visumplicht zijn tevens vrijgesteld van het m.v.v.-vereiste.

Ook dit is aangegeven in Bijlage 3 a VV.

Het betreft onderdanen: van de lidstaten van de EEG, alsmede van Finland, Monaco, Noorwegen, Oostenrijk, de Verenigde Staten van Amerika, IJsland, Zweden en Zwitserland (met inbegrip van Liechtenstein).

2.2.3.4 Andere documenten voor grensoverschrijding dan het paspoort

In Bijlage 3 a VV wordt voor vreemdelingen die behoren tot de daar genoemde nationaliteiten tevens aangegeven of met een ander document dan het paspoort aan de vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding kan worden voldaan.

2.2.3.5 Bijzondere categorieën

In Bijlage 3 b VV wordt voor de daar onder A-M genoemde categorieën van vreemdelingen uitzondering gemaakt op het vereiste van het bezit van een paspoort, voorzien van een visum of m.v.v., mits zij voldoen aan bepaalde voorwaarden en mits zij zich naar Nederland begeven voor de duur en het doel, daarbij aangegeven.

2.2.4 Ontheffing van een of meer vereisten ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding (art. 42 Vb)

Met het oog op verblijf in de vrije termijn kan door de Minister van Justitie in bijzondere gevallen ontheffing worden verleend van de paspoort- of visumplicht. Hierbij valt ondermeer te denken aan vreemdelingen die groepsgewijs reizen, bijvoorbeeld in verband met sport-evenementen of militaire oefeningen.

Met het oog op de verlening van een vergunning tot verblijf kan in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden ontheffing worden verleend van het m.v.v.-vereiste (art. 42 Vb j° 16, tweede lid, VV; zie 5.6.2.3).

2.2.5 Gedraglijn bij vermoeden dat het document voor grensoverschrijding, het visum (resp. de visumverklaring) of de m.v.v. (verklaring) is vervalst

Het verdient aanbeveling telefonisch contact op te nemen met het Ministerie van Justitie (zie A 2).

2.3 Voorwaarden voor verblijf in de vrije termijn (art. 8, eerste lid, Vw)

Verblijf in de vrije termijn is van rechtswege toegestaan aan vreemdelingen indien en zolang zij voldoen aan de in art. 8 j° 6 Vw gestelde voorwaarden. Ingevolge art. 46 Vb bedraagt de duur van de vrije termijn ten hoogste drie maanden. Het recht op verblijf in de vrije termijn vervalt van rechtswege indien de vreemdeling niet meer voldoet aan de in art. 8, eerste lid, Vw gestelde voorwaarden.

2.3.1 Het hebben voldaan aan de verplichtingen in verband met de grensoverschrijding (art. 8, eerste lid, aanhef, Vw)

Voorwaarde voor verblijf in de vrije termijn is onder meer dat de vreemdeling heeft voldaan aan de verplichtingen waaraan hij is onderworpen met het oog op de controle in het belang van de grensbewaking. In dit verband zijn met name van belang de artt. 22-23 Vb en 4 VV.

2.3.2 Inachtneming van het bij en krachtens de Vreemdelingenwet bepaalde (art. 8, eerste lid, onder a, Vw)

Voorwaarde voor verblijf in de vrije termijn is onder meer, dat de vreemdeling de verplichtingen nakomt, waaraan hij in het belang van het toezicht op vreemdelingen is onderworpen (men zie artt. 54-70 Vb; zie A 5). In verband met verblijf in de vrije termijn zijn met name van belang:

- de identificatieplicht (art. 54 Vb; zie 2.2.1);
- mededelingsplicht bij zoeken of gaan verrichten van arbeid (art. 62 Vb en 34 VV);
- verplichting desgevraagd gegevens te verstrekken (art. 64 Vb);
- meldingsplicht indien verblijf van langer dan drie maanden wordt beoogd (art. 66 Vb en 35 VV);
- meldingsplicht bij verblijf van meer dan 8 dagen (art. 67 Vb en 36 VV);
- meldingsplicht ingevolge aantekening in het visum of het document voor grensoverschrijding (art. 68 Vb);
- meldingsplicht voor werkzoekende zeelieden (art. 69 Vb en 37 VV).

2.3.3 Het beschikken over voldoende middelen van bestaan (art. 8, eerste lid, onder b, Vw)

2.3.3.1 Algemeen

Voorwaarde voor verblijf in de vrije termijn is onder meer dat de vreemdeling beschikt over voldoende middelen van bestaan ter dekking van de uit het voorgenomen verblijf voortvloeiende kosten en van de kosten verbonden aan de door- of terugreis.

Of de in het bezit van de vreemdeling zijnde middelen toereikend zijn hangt bijvoorbeeld af van:

- de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene;
- de eventueel in zijn bezit zijnde passage-biljetten;
- de eventueel gebruikte vervoermiddelen.

Aan de vreemdeling kan worden gevraagd zekerheid te stellen (zie 2.3.3.4).

2.3.3.2 Middelen van bestaan uit arbeid

Voldoende middelen van bestaan voor verblijf in de vrije termijn kunnen ook blijken uit inkomsten uit hier te lande te verrichten werkzaamheden of te verlenen diensten.

Voor werknemers die behoren tot een categorie waarvoor een tewerkstellingsvergunning is vereist: zie B 11.

De duur van de te verrichten werkzaamheden of diensten zal die van de vrije termijn (zie 2.4) niet mogen overschrijden.

Vreemdelingen die hier te lande gedurende hun verblijf in de vrije termijn arbeid gaan zoeken of verrichten zijn in het algemeen verplicht hiervan mededeling te doen aan het hoofd van plaatselijke politie (art. 62 Vb en 34 VV).

2.3.3.3 Bijzondere categorieën

De voorwaarde van het bezit van voldoende middelen van bestaan voor verblijf in de vrije termijn geldt niet ten aanzien van:

- Belgen en Luxemburgers (art. 93 Vb zie B 4 onder 3.6.1.2);
- werkzoekende EEG-onderdanen, zolang zij niet ten laste zouden komen van de openbare kas (art. 93 Vb zie B 4, onder 3.1.4.3).

Ten aanzien van diplomatieke ambtenaren en andere geprivilegieerde personen, als bedoeld in B 3, blijft controle op het bezit van voldoende middelen van bestaan achterwege.

2.3.3.4 Het stellen van zekerheid in verband met verblijf in de vrije termijn

a. Algemeen

In gevallen waarin de solvabiliteit van de vreemdeling daartoe aanleiding geeft kan hem worden verzocht zekerheid te stellen door het deponeren van een passagebiljet (b) of een garantiesom (c).

Ook kan zekerheid worden gesteld, doordat een hier te lande wonende solvabele derde zich garant stelt (d).

Op deze wijze wordt de vreemdeling in staat gesteld te voldoen aan het vereiste dat hij kan beschikken over voldoende middelen van bestaan.

Weigert de vreemdeling om aan het verzoek tot het stellen van zekerheid te voldoen, dan zal hem geen verblijf in de vrije termijn zijn toegestaan, omdat niet is gewaarborgd dat hij beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Het stellen van zekerheid in verband met verblijf in de vrije termijn moet worden onderscheiden van het stellen van zekerheid ingevolge een voorschrift verbonden aan een vergunning tot verblijf (zie 5.2.5).

Het stellen van zekerheid in verband met verblijf in de vrije termijn wordt, indien daarvoor grond bestaat, doorgaans gevraagd bij binnenkomst door de ambtenaar belast met de grensbewaking.

Is dit niet bij binnenkomst gebeurd, dan kan het hoofd van plaatselijke politie de vreemdeling in de daarvoor in aanmerking komende gevallen alsnog vragen zekerheid te stellen.

b. Het deponeren van een passagebiljet

Aan de vreemdeling kan worden verzocht een in zijn bezit zijnd passagebiljet te deponeren tot zekerheid voor de kosten van de reis naar een plaats buiten Nederland waar zijn toelating is gewaarborgd.

c. Het deponeren van een garantiesom

Aan de vreemdeling kan worden verzocht een garantiesom te deponeren tot zekerheid voor de kosten van de reis naar een plaats buiten Nederland waar zijn toelating is gewaarborgd.

Van deze mogelijkheid zal met name gebruik kunnen worden gemaakt in geval vreemdelingen voor familiebezoek of toeristische doeleinden naar ons land komen en niet in het bezit zijn van een passagebiljet, geldig voor de terugreis en indien zeelieden na binnenkomst of na afmonstering hier te lande toestemming krijgen voor het zoeken van werk aan boord van een ander schip.

De garantiesom kan ook door een derde ten behoeve van de vreemdeling worden gedeponerd.

d. Garantstelling

Ook kan zekerheid worden gesteld, doordat een hier te lande wonende solvabele derde zich garant stelt door ondertekening van een verklaring overeenkomstig model D 17.

Deze derde stelt zich daarbij garant voor de kosten die voor de staat of andere openbare lichamen uit het verblijf van de vreemdeling kunnen voortvloeien, alsmede voor de kosten van de reis naar een plaats buiten Nederland waar toelating van de vreemdeling is gewaarborgd.

e. Folder stellen tot zekerheid

Aan vreemdelingen die bij binnenkomst in Nederland een garantiesom of een passagebiljet deponeren wordt een folder uitgereikt (zie C 43).

Hierin wordt informatie verschaft over ontvangst, beheer en teruggave van aan de grens gedeponerde garantiesommen en passagebiljetten.

2.3.3.5 Ontvangst, beheer en teruggave van retourpassagebiljetten c.q. garantiesommen

Aan de vreemdeling die een retourpassagebiljet of een garantiesom deponeert wordt een ontvangstbewijs afgegeven.

Ook aan een derde die een garantiesom deponeert wordt een dergelijk ontvangstbewijs afgegeven.

Het hoofd van plaatselijke politie beheert de bij hem gedeponeerde retourpassagebiljetten en garantiesommen.

Aan de grens gedeponeerde passagebiljetten worden in de regel toegezonden aan het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar de vreemdeling zal verblijven.

Aan de grens gedeponeerde garantiesommen worden gestort op de rekening van het hoofd van plaatselijke politie.

Aan de doorlaatpost Schiphol gedeponeerde passagebiljetten en garantiesommen blijven echter onder berusting van het hoofd van die doorlaatpost.

Over gedeponeerde garantiesommen wordt geen rente vergoed.

De vreemdeling die een retourpassagebiljet of een garantiesom heeft gedeponoord moet zich voor teruggave daarvan rechtstreeks wenden tot de beherende instantie. Het zelfde geldt voor derden die een garantiesom ten behoeve van een vreemdeling hebben gedeponoord.

De garantiesom cq. het retourpassagebiljet wordt aan de betrokkene teruggegeven op vertoon van het ontvangstbewijs, indien:

- voldoende zekerheid bestaat omtrent vertrek van de vreemdeling (op eigen kosten). Garantiesommen gedeponoord door derden worden op vertoon van het ontvangstbewijs gerestitueerd na vertrek van de vreemdeling uit het Beneluxgebied;
- aan de vreemdeling naderhand een vergunning tot verblijf wordt verleend.

Bij teruggave van het retourpassagebiljet cq. de garantiesom moet het ontvangstbewijs worden ingehouden.

2.3.3.6 Restitutie van garantiesommen en teruggave van retourpassagebiljetten langs diplomatieke weg

Het komt regelmatig voor dat vreemdelingen door wie bij binnenkomst in Nederland of tijdens hun verblijf hier te lande een garantiesom werd gedeponoord of van wie een retourpassagebiljet werd ingenomen, ons land verlaten zonder zich vooraf wederom in het bezit van de garantiesom of het passagebiljet te hebben gesteld.

Zij wenden zich dan tot een in hun land gevestigde Nederlandse diplomatieke - of consulaire vertegenwoordiging met het verzoek om restitutie van de garantiesom c.q. teruggave van het reisbiljet.

Bij de behandeling van zulke verzoeken wordt gebruik gemaakt van een tweetal standaardformulieren, het ene voor de restitutie van een garantiesom (D 65¹) het andere voor de teruggave van een passagebiljet (D 65²).

De formulieren bestaan uit vijf brieven, die tezamen één geheel vormen en niet van elkaar mogen worden gescheiden.

Nadat de in de derde brief verzochte handelingen zijn verricht moet het formulier in zijn geheel worden teruggezonden aan het ministerie van Justitie. Een kopie van het betreffende formulier wordt bewaard in de administratie.

Indien een vreemdeling een verzoek om restitutie van de door hem gedeponeerde garantiesom c.q. teruggave van zijn ingehouden vliegbiljet rechtstreeks vanuit het buitenland mocht indienen, moet de betrokkene worden verwezen naar de Nederlandse diplomatieke - c.q. consulaire vertegenwoordiging in zijn land.

2.3.4 Gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid (art. 8, eerste lid, onder c, Vw)

Aan vreemdelingen die gevaar opleveren voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid is geen verblijf in de vrije termijn toegestaan.

Onder gevaar voor de openbare rust en de openbare orde zijn mede begrepen gevaar voor de goede zeden, de volksgezondheid en de goede internationale betrekkingen.

Van gevaar voor de openbare orde zal sprake zijn indien de vreemdeling in het opsporingsregister staat gesignaleerd als "ongewenst vreemdeling" (ovr) of als "ongewenst verklaarde vreemdeling" (ongew.verkl. art. 21 Vw).

Van gevaar voor de openbare orde kan bijvoorbeeld ook sprake zijn, indien de vreemdeling een strafbaar feit heeft gepleegd.

Dit kan onder meer blijken uit signalering in het opsporingsregister.

Omtrent de bij signalering te volgen gedragslijn worden aanwijzingen gegeven in het opsporingsregister.

Signaleringen die in het bijzonder op vreemdelingen betrekking hebben worden behandeld in A 5 (Toezicht).

Controle aan de hand van het opsporingsregister blijft achterwege ten aanzien van diplomatieke ambtenaren en andere geprivilegieerde personen, als bedoeld in B 3.

2.4 De duur van de vrije termijn

2.4.1 Algemeen

Verblijf in de vrije termijn is toegestaan voor een bij art. 46 Vb bepaalde duur van ten hoogste drie maanden, indien en zolang aan de in art. 8 j° 6 Vw gestelde voorwaarden wordt voldaan.

Onderscheid wordt gemaakt tussen vreemdelingen die een verblijf van ten hoogste drie maanden en vreemdelingen die een verblijf van meer dan drie maanden beogen.

2.4.2 Duur van de vrije termijn bij een beoogd verblijf van ten hoogste drie maanden

<u>categorieën van vreemdelingen</u>	<u>duur vrije termijn</u>
a. niet-visumplichtigen	drie maanden (art. 46.1.c.Vb)
b. houders van een transitvisum (verklaring) zonder recht van oponthoud	zolang als nodig voor doorreis (mede gelet op het gebruikte vervoermiddel (art. 46.1.a.Vb)
c. houders van een transitvisum (verklaring) met recht van oponthoud	voor de duur aangegeven in het visum (ten hoogste drie dagen) (art. 46.1.b.Vb)
d. houders van een reisvisum (verklaring)	voor de duur aangegeven in het visum (ten hoogste drie maanden) (art. 46.1.b.Vb)

NB

Verblijf in de vrije termijn is aan visumplichtige vreemdelingen slechts toegestaan, zolang het visum geldig is.

Zie voor de geldigheidsduur van visa 2.6.3.

Zie voor het geldig maken voor meer reizen en het verlengen van reisvisa 2.6.5 - 2.6.7.

Voor de beantwoording van de vraag of het visum nog geldig is, is onder meer het moment van binnenkomst in het Benelux-gebied van belang.

Hieromtrent kan (d.m.v. een stempel) een aantekening zijn gesteld in het document voor grensoverschrijding of in de visumverklaring van de vreemdeling (art. 10 VV); De duur van het in de vrije termijn toegestane verblijf wordt voor houders van een bijzonder doorlaatbewijs aangegeven in dat document (Bijl. 3b VV onder M).

2.4.3 Duur van de vrije termijn bij een beoogd verblijf van langer dan drie maanden

Voor vreemdelingen die voor een verblijf van langer dan drie maanden naar Nederland zijn gekomen bedraagt de vrije termijn 8 dagen (art. 46, eerste lid, onder e, Vb).

Voor niet visumplichtige vreemdelingen en houders van een reisvisum die aanvankelijk naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden, ver-

strijkt de vrije termijn uiterlijk op de achtste dag nadat zich omstandigheden hebben voorgedaan waaruit kan worden afgeleid dat zij het voornemen hebben langer dan drie maanden in Nederland te verblijven (art. 46, tweede lid, Vb).

Dit voornemen kan bijvoorbeeld blijken uit het indienen van een verzoek om een vergunning tot verblijf, het huren van woonruimte of het aanvaarden van werk voor langer dan drie maanden.

De vrije termijn is in deze gevallen nog ten hoogste 8 dagen.

De vrije termijn van de houder van een visum is immers nooit langer dan het aantal dagen dat hem nog rest op grond van dat visum, die van een niet-visumplichtige vreemdeling nooit langer dan het aantal dagen dat hem nog rest van zijn termijn van drie maanden.

Overigens moeten vreemdelingen die een verblijf in Nederland beogen van langer dan drie maanden in beginsel in het bezit zijn van een geldige m.v.v. (zie 3).

Bij ontbreken van de vereiste m.v.v. komt de vreemdeling in beginsel niet voor een vergunning tot verblijf in aanmerking.

Met het oog op de verlening van een vergunning tot verblijf kan echter in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden van het m.v.v.-vereiste ontheffing worden verleend (zie 5.6.2.3).

2.4.4 Berekening van de termijn van drie maanden (art. 46, tweede lid, Vb)

Het verblijf in de vrije termijn bedraagt ten hoogste drie maanden binnen een tijdvak van zes maanden.

Perioden van voorafgaand (legaal of illegaal) verblijf binnen dit tijdvak worden meegerekend.

Door deze regel wordt voorkomen dat vreemdelingen voor verblijf in de vrije termijn in aanmerking zouden kunnen blijven komen door zich steeds aan het einde van een periode van drie maanden naar het buitenland te begeven om daarna onmiddellijk of na korte tijd weer voor een nieuwe termijn van drie maanden naar Nederland terug te keren.

2.4.5 Werkzoekende EEG-onderdanen (art. 46, eerste lid, onder d, Vb)

De duur van de vrije termijn is drie maanden.

Deze termijn eindigt zodra de vreemdeling ten laste zou komen van de openbare kas (zie B 4; onder 3.1.4.3).

2.4.6 Werknemers op boorplatformen op het Nederlands deel van het continentale plat

Voor deze werknemers geldt een werktijdenregeling die

voorziet in veertien dagen werk en veertien dagen verlof.

Het steeds terugkerend verblijf in Nederland tijdens deze verlofperioden moet worden beschouwd als verblijf in de vrije termijn indien de betrokkene niet-visumplichtig is.

Het steeds terugkerend verblijf in Nederland van visumplichtige vreemdelingen die beschikken over een geldig visum voor meer reizen, wordt aangemerkt als een verblijf in de vrije termijn voor de duur aangegeven in het visum (zie 2.4.2; zie tevens B 11, onder 6.4.3).

2.5 Faciliteiten voor gezagvoerders en bemanningsleden van zeeschepen en voor transitpassagiers van vliegtuigen en zeeschepen

Voor gezagvoerders en bemanningsleden van zeeschepen bestaat een bijzondere regeling: zie art. 44 Vb.

Voor transitpassagiers van vliegtuigen en zeeschepen wordt een bijzondere regeling gegeven in de artt. 17 en 18 VV.

Voor bemanningsleden van vliegtuigen wordt een bijzondere regeling gegeven in Bijlage 3 b, onder L, VV.

2.6 Transitvisa en reisvisa

2.6.1 Inleiding

2.6.1.1 Het visumvereiste

Bij art. 4 van de overeenkomst tussen België, Luxemburg en Nederland inzake de verlegging van de personencontrole naar de buitengrenzen van het Benelux-gebied is een visum voor het Benelux-gebied ingesteld.

Afgegeven kunnen worden transitvisa en reisvisa (zie ook 2.6.2).

Het bezit van een paspoort voorzien van een visum is in beginsel vereist voor vreemdelingen die zich naar Nederland willen begeven voor een verblijf van ten hoogste drie maanden (zie 2.2).

Voor dit verblijf moet tevens zijn voldaan aan de overige in art. 8, eerste lid, Vw gestelde voorwaarden (zie 2.3).

De duur waarvoor het visum wordt afgegeven is bepalend voor de duur waarvoor verblijf in de vrije termijn is toegestaan (art. 46 Vb; zie 2.4).

De strekking van het visum is de vreemdeling reeds voor zijn komst naar Nederland aan een onderzoek naar zijn reisdoel, reispapieren, antecedenten en bestaansmiddelen te kunnen onderwerpen.

2.6.1.2 Afgifte van visa in het buitenland of aan de grens

Transit- en reisvisa worden in het buitenland afgegeven door de diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van de Benelux-landen.

Transit- en reisvisa kunnen in bepaalde gevallen aan de grens worden afgegeven door ambtenaren belast met de grensbewaking.

In een aantal gevallen is voor afgifte van visa voorafgaande machtiging vereist door het hoofd van de nationale Visadienst van een van de Benelux-landen.

In Nederland wordt deze machtiging ten aanzien van bepaalde categorieën vreemdelingen gegeven door de directie Algemene Zaken (bureau vreemdelingenzaken) van het ministerie van Buitenlandse Zaken.

Ten aanzien van andere categorieën vreemdelingen wordt de machtiging gegeven door de Visadienst van het ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de directie Vreemdelingenzaken van het ministerie van Justitie.

Voor wat deze taakverdeling betreft wordt verwezen naar C 4.

In de gevallen waarin de directie Algemene Zaken van het ministerie van Buitenlandse Zaken bevoegd is tot het verlenen van de machtiging kan vanwege dat ministerie rechtstreeks contact worden opgenomen met het hoofd van plaatselijke politie.

Indien deze bevoegdheid bij de Visadienst berust zal deze dienst in vele gevallen om inlichtingen en advies vragen aan het hoofd van plaatselijke politie (zie 2.6.4).

2.6.1.3 Visumfaciliteiten verleend door het hoofd van plaatselijke politie

Het hoofd van plaatselijke politie is in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden gemachtigd om:

- een reisvisum voor één reis geldig te maken voor meer reizen (zie 2.6.5);
- de geldigheidsduur van een reisvisum voor één reis te verlengen (zie 2.6.6).

2.6.2 Soorten van visa

2.6.2.1 Visa geldig voor het Benelux-gebied

In beginsel zijn visa, afgegeven door de diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen van de Benelux-landen, geldig voor het gehele Benelux-gebied.

Afgegeven kunnen worden transitvisa en reisvisa.

Al naar gelang de status die de houder bezit of de aard van het reisdocument kunnen deze visa worden onderscheiden in diplomatieke visa, dienstvisa en gewone visa.

Het transitvisa kan worden verleend voor één, twee of meer reizen.

Het reisvisum kan worden verleend voor één of meer reizen.

In de regel wordt het visum gesteld in het paspoort. In sommige gevallen wordt in plaats daarvan een afzonderlijke visumverklaring afgegeven (zie 2.6.2.3).

Zie voor modellen van visa (visumverklaringen), afgegeven in het buitenland of aan de grens, C 3.

2.6.2.2 Gelimiteerde visa

In bijzondere gevallen kan de territoriale geldigheid van een visum worden beperkt tot één of twee van de Benelux-landen of tot een gedeelte van het grondgebied van één of meer van deze landen.

2.6.2.3 Visumverklaringen

In bepaalde gevallen worden het transitvisum en het reisvisum niet gesteld in het paspoort, maar op een afzonderlijk vel papier: een visumverklaring.

Aan een visumverklaring wordt dezelfde betekenis toegekend als aan een visum, met dien verstande, dat de houder van de verklaring te zijner identificatie steeds in het bezit moet zijn van het daarin aangegeven document.

2.6.2.4 Invitatievisa voor Oost-Europeanen

Aan de onderdanen van Bulgarije, Roemenië en de USSR kan door de diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen van de Benelux-landen zelfstandig een visum voor zakelijk bezoek voor de duur van maximaal 8 dagen worden verleend.

Dit visum kan in geen geval in een van de Benelux-landen worden verlengd.

Zie voor een model van dit visum C 3.

Het betreft hier een faciliteit voor onderdanen van Oost-Europese landen die hebben deelgenomen aan de Conferentie van Helsinki.

2.6.2.5 Visa met verplichting tot aanmelding

Vreemdelingen aan wie verblijf in de vrije termijn is toegestaan en die naar Nederland zijn gekomen voor een verblijf van ten hoogste drie maanden zijn, indien hun voorgenomen verblijf de duur van acht dagen overschrijdt, in beginsel verplicht zich binnen deze termijn in persoon te melden bij het hoofd van plaatselijke politie van de gemeente waar zij verblijven (art. 36 VV).

Bij afgifte van een visum kan echter de verplichting worden opgelegd zich binnen 48 uur na aankomst in één of meer van de Benelux-landen bij de met het vreemdelingentoezicht in dat land of die landen belaste autoriteiten te melden (art. 68 Vb).

In dat geval wordt onder het visum de aantekening gesteld:

- se présenter dans les 48 heures suivant l'entrée
- au service des étrangers à
- aanmelden binnen 48 uur na binnenkomst in
- bij de vreemdelingendienst te
- to report within 48 hours after arrival in
- to the aliens service at

Niet nakoming van een verplichting tot aanmelding is een strafbaar feit (art. 44, eerste lid, Vw).

2.6.2.6 Courtoisie-visum

Bij visa kan de aantekening 'de courtoisie' zijn geplaatst.

De 'hoffelijkheid' van een courtoisie-visum beperkt zich tot het niet heffen van de gebruikelijke leges. De houder van een dergelijk visum moet aan alle op grond van de artt. 6 en 8 Vw gestelde voorwaarden voor verblijf in de vrije termijn voldoen.

2.6.3 Geldigheidsduur van visa

2.6.3.1 Algemeen

De geldigheidsduur van het visum is bepalend voor de duur van het in de vrije termijn toegestane verblijf (art. 46 Vb).

Het visum wordt in beginsel niet voor langer duur verleend dan waarvoor het is aangevraagd.

Voor de beantwoording van de vraag of het visum nog geldig is is ondermeer het moment van binnenkomst in het Benelux-gebied van belang.

Hieromtrent kan (d.m.v. een stempel) een aantekening zijn gesteld in het document voor grensoverschrijding of in de visumverklaring van de vreemdeling (art. 10 VV).

2.6.3.2 Geldigheidsduur van transitvisa (voor één, twee of meer reizen)

Houders van een transitvisum (zonder recht van opent-houd) mogen niet langer in het Benelux-gebied vertoeven dan de tijd die - mede gelet op de door hen gebruikte vervoermiddelen - voor de voortzetting van hun reis noodzakelijk is (art. 46, eerste lid, aanhef en onder a, Vb).

De termijn waarbinnen de doorreis (bij transitvisa voor meer reizen: de laatste doorreis) moet plaatsvin-

den bedraagt ten hoogste zes maanden na de datum van afgifte.

2.6.3.3 Geldigheidsduur van transitvisa met recht van oponthoud

Houders van een transitvisum met recht van oponthoud mogen niet langer in het Benelux-gebied verblijven, dan de in het visum aangegeven duur van (ononderbroken) verblijf (art. 46, eerste lid, aanhef en onder b, Vb).

Deze visa worden met vermelding van de duur van het oponthoud afgegeven aan vreemdelingen die voornemens zijn ten hoogste drie dagen in het Benelux-gebied te verblijven.

De termijn waarbinnen de binnenkomst moet plaatsvinden bedraagt ten hoogste drie maanden na de datum van afgifte.

Van een transitvisum met recht op oponthoud kan gebruik worden gemaakt voor een kort bezoek van ten hoogste drie dagen.

2.6.3.4 Geldigheidsduur van reisvisa (voor één of meer reizen)

Houders van een reisvisum mogen niet langer in het Benelux-gebied verblijven, dan de in het visum aangegeven duur van (ononderbroken) verblijf (art. 46, eerste lid, aanhef en onder b, Vb).

De duur van het (ononderbroken) verblijf is ten hoogste drie maanden binnen een tijdvak van zes maanden (art. 46, tweede lid, Vb).

De geldigheidsduur van een visum voor één reis bedraagt ten hoogste drie maanden; die van een visum voor meer reizen ten hoogste twaalf maanden.

In reisvisa wordt vermeld vanaf welke datum deze geldig zijn of voor welke datum van het visum gebruik moet worden gemaakt.

De termijn waarbinnen de binnenkomst (bij een visum voor meer reizen: de eerste binnenkomst) moet plaatsvinden bedraagt ten hoogste drie maanden na de datum van afgifte.

2.6.4 Vooronderzoek door het hoofd van plaatselijke politie in verband met visumaanvragen vanuit het buitenland

Door de Visadienst wordt in vele gevallen, voordat machtiging wordt gegeven tot afgifte van visa in het buitenland, om inlichtingen en advies gevraagd aan het

hoofd van plaatselijke politie van de gemeente(n) waarheen de vreemdeling zich wil begeven.

Bij het verzoek om inlichtingen en advies zal ter informatie van het hoofd van plaatselijke politie zo mogelijk een duplicaat van de door de vreemdeling bij aanvraag van het visum ingevulde vragenlijst worden meegezonden.

De gevraagde inlichtingen worden door het hoofd van plaatselijke politie aan de Visadienst verstrekt op formulier D 1.

Het formulier moet binnen drie maanden aan de Visadienst worden toegezonden.

In urgente gevallen moet telefonisch of per telex worden geantwoord (zie A 2).

Schriftelijk bij het hoofd van plaatselijke politie door referenten hier te lande ingediende verzoeken ter ondersteuning van een visumaanvraag moeten aan de Visadienst worden toegezonden. Betreft dit verzoek een visumaanvraag waaromtrent nog geen inlichtingen en advies door de Visadienst werd gevraagd, dan moet tevens formulier D 1 worden ingevuld en toegezonden.

2.6.5 Wijziging van reisvisa

Vreemdelingen kunnen zich wenden tot het hoofd van plaatselijke politie voor de volgende wijzigingen in hun reisvisum.

- a) Het geldig maken voor meer reizen van een reisvisum, verleend voor een reis
- b) verlenging van de duur van het ononderbroken verblijf toegestaan bij een reisvisum verleend voor meer reizen.

Het hoofd van plaatselijke politie is gemachtigd, deze wijzigingen, indien daarvoor gegronde redenen zijn, zelfstandig aan te brengen, tenzij de vreemdeling behoort tot een van de in 2.6.7 genoemde categorieën, in welk geval daarvoor machtiging van de Visadienst moet worden gevraagd.

Zie voor de te volgen gedragslijn indien machtiging van de Visadienst moet worden gevraagd eveneens 2.6.7.

Een reisvisum kan slechts worden gewijzigd binnen de geldigheidsduur, waarvoor het oorspronkelijk werd afgegeven.

Een reisvisum wordt niet gewijzigd, indien daardoor de mogelijkheid van terugkeer van de vreemdeling naar het land van herkomst verloren zou dreigen te gaan.

Indien een reisvisum geldig gemaakt wordt voor meer reizen, wordt in het reisdocument van de vreemdeling of indien hij houder is van een reisvisumverklaring op een afzonderlijk vel papier, een visumstempel gesteld overeenkomstig model D 2.

In dit visumstempel wordt doorgehaald de clausule 'verlengd tot', tenzij tevens sprake is van visumverlenging (zie 2.6.6).

Aan de linkerbovenzijde van dit visumstempel moet het volgnummer van het hoofd van plaatselijke politie worden vermeld.

In dit visumstempel wordt bij zelfstandige verlenging van deze visumfaciliteit door het hoofd van plaatselijke politie de letter 'A' (autorisation) doorgehaald.

Indien de duur van het ononderbroken verblijf wordt verlengd, wordt daaromtrent een aantekening geplaatst in het visum voor meer reizen.

Art. 38, tweede lid, VV is van toepassing.

Van zelfstandige wijzigingen van reisvisa moet door het hoofd plaatselijke politie aan de Visadienst worden kennisgegeven door middel van formulier D 3.

Voor wijziging van een reisvisum worden kosten in rekening gebracht (zie 2.6.9).

2.6.6 Verlenging van reisvisa, verleend voor één reis

2.6.6.1 Algemeen

Het hoofd van plaatselijke politie is gemachtigd onder bepaalde voorwaarden (zie 2.6.6.3) zelfstandig de geldigheidsduur van een reisvisum, verleend voor één reis, te verlengen, tenzij de vreemdeling behoort tot één van de in 2.6.7 genoemde categorieën, in welk geval daarvoor in de regel machtiging aan de Visadienst moet worden gevraagd.

Zie voor de te volgen gedragslijn indien voor verlenging van een reisvisum machtiging aan de Visadienst moet worden gevraagd 2.6.7.

In geval van visumverlenging wordt in het reisdocument van de vreemdeling of, indien hij houder is van een reisvisumverklaring, op een afzonderlijk vel papier, een visumstempel gesteld overeenkomstig Model D 2.

In dit visumstempel wordt doorgehaald de clausule "is geldig gemaakt voor meer reizen", tenzij het visum tevens geldig gemaakt wordt voor meer reizen.

Aan de linker bovenzijde van dit visumstempel moet het volgnummer van het hoofd van plaatselijke politie worden vermeld.

Voor verlenging van visa worden kosten in rekening gebracht (zie 2.6.9).

Verlenging van de termijn van ten hoogste 72 uur waarvoor het transit-passagiers van vliegtuigen en zeeschepen op grond van art. 17-18 VV is toegestaan in het Benelux-gebied te verblijven is niet mogelijk.

2.6.6.2 Bijzondere categorieën

Houders van een legitimatiebewijs, afgegeven door het ministerie van Buitenlandse Zaken (zie B 3) behoeven geen visumverlenging.

Verlenging van het visum ten behoeve van houders van een diplomatiek paspoort, die niet in het bezit zijn van een door het ministerie van Buitenlandse Zaken afgegeven legitimatiebewijs, geschiedt door de directie Kabinet en Protocol van het ministerie van Buitenlandse Zaken.

Aanvragen om verlenging van het visum door houders van een dienstvisum die niet in het bezit zijn van een door het ministerie van Buitenlandse Zaken afgegeven legitimatiebewijs moeten door het hoofd van plaatselijke politie met de grootste spoed worden behandeld.

Het hoofd van plaatselijke politie mag verlenging van het dienstvisum nimmer zelfstandig weigeren. Zijn er naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie termen om verlenging van het dienstvisum te weigeren, dan moet hij telefonisch contact opnemen met de Visadienst (zie A 2).

2.6.6.3 Zelfstandige verlenging van reisvisa, verleend voor één reis, door het hoofd van plaatselijke politie

Het hoofd van plaatselijke politie kan, tenzij hij daartoe machtiging behoeft van de Visadienst (zie 2.6.7), zelfstandig de geldigheidsduur van een reisvisum, verleend voor één reis, verlengen, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a. De vreemdeling voldoet aan de in art. 8, eerste lid, onder b en c, Vw genoemde voorwaarden voor verblijf in de vrije termijn: hij kan beschikken over voldoende middelen van bestaan, er is geen gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid;
- b. De vreemdeling kan aantonen dat hij er om bijzondere redenen belang bij heeft langer in het Benelux-gebied te verblijven dan de duur waarvoor het oorspronkelijke visum geldig was.

Zulke bijzondere omstandigheden kunnen bijvoorbeeld gelegen zijn in sedert de binnenkomst ingetreden onvoorziene wijziging in de omstandigheden;

- c. De duur van de visumverlenging en de duur waarvoor het oorspronkelijke visum verblijf toestond bedragen samen niet meer dan drie maanden. Het visum kan, indien bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven, worden verlengd tot ten hoogste zes maanden te rekenen vanaf het moment van binnenkomst. Van zulke bijzondere omstandigheden kan ondermeer sprake zijn bij familiebezoek (zie B 15).
- d. Toelating van de vreemdeling in een ander land moet zijn gewaarborgd.
- 1° Er moet een reisbiljet voorhanden zijn geldig voor de reis naar een land waar toelating van de vreemdeling is gewaarborgd. Dit reisbiljet kan zo nodig totaan het vertrek van de vreemdeling worden ingehouden;
- 2° Tussen de datum tot welke het visum verlengd wordt en de uiterste datum waarop toelating van de vreemdeling in een ander land is gewaarborgd moet een termijn van ten minste drie maanden liggen. Bij de bepaling van deze termijn moet niet alleen gelet worden op de geldigheidsduur van het paspoort, maar ook op de in dat reisdocument eventueel gestelde visa voor terugkeer naar het land van herkomst of doorreis door derde landen.

Bij zelfstandige verlenging van het visum wordt in het visum (model D 2) de letter "A" (Autorisation) doorgehaald.

De hoofden van plaatselijke politie geven van elke zelfstandige verlenging van reisvisa kennis aan de Visadienst door middel van formulier D 3.

2.6.6.4 Verlenging van het verblijf van houders van een transitvisum

Aan houders van een transitvisum (al dan niet met recht van oponthoud) wordt na het verstrijken van de geldigheidsduur van het visum in beginsel geen verder verblijf toegestaan.

Meent het hoofd van plaatselijke politie echter, dat er bijzondere redenen zijn om aan de houder van een transitvisum verder verblijf in de vrije termijn toe te staan, dan moet hij zo spoedig mogelijk telefonisch contact opnemen met de Visadienst (zie A 2).

Indien de Visadienst hiertoe machtiging verleent, wordt het transitvisum omgezet in een reisvisum.

In dat geval wordt gebruik gemaakt van een visumstempel (model D 2).

Dit stempel wordt geplaatst in het paspoort of, indien de vreemdeling houder is van een transitvisumverklaring, op een afzonderlijk vel papier.

In het visumstempel wordt doorgehaald de clausule "geldig gemaakt voor meer reizen".

Aan de linkerbovenzijde van het visumstempel moet het volgnummer van het hoofd van plaatselijke politie worden vermeld.

In het visumstempel moet de letter "O" (Office) worden doorgehaald.

Voor verlening van deze visumfaciliteit worden de zelfde bedragen in rekening gebracht als voor verlenging van het visum (zie 2.6.9).

2.6.7 Categorieën van vreemdelingen van wie het reisvisum niet mag worden gewijzigd of verlengd zonder voorafgaande machtiging van de Visadienst; gedragslijn indien machtiging vereist is

- a. Houders van een reisvisum, afgegeven aan de grens.
- b. Houders van een reisvisum, waarin uitdrukkelijk is vermeld dat het niet verlengbaar is.
- c. Houders van een reisvisum, afgegeven door een Belgische of Luxemburgse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland.
- d. Onderdanen van Bulgarije, Cuba, Roemenië en de USSR.

NB

Ten behoeve van onderdanen van de onder d genoemde landen kan het reisvisum, verleend voor één reis, wel zelfstandig worden verlengd door de hoofden van plaatselijke politie in gemeenten met een gemeentelijk politiekorps.

- e. Onderdanen van Albanië, Angola, Kmer, Laos, Mongolië, Mozambique, de Volksrepubliek China en Viëtnam.

f. Houders van een Hongkong certificate of Identity.

g. Houders van reisdocumenten, afgegeven door een staat of regering die door geen van de Benelux-landen is erkend:

Bophutatswana, Ciskei, Noordkorea, Taiwan, Transkei, Venda en de regeringen in ballingschap van Estland, Letland, Litauen en Polen.

h. Houders van reisdocumenten voor vluchtelingen of staatlozen en houders van vreemdelingenpaspoorten, afgegeven door staten of regeringen genoemd onder d, e en g, door de regeringen van Zaire en de volgende Arabische landen:

Algerije, Bahrein, Egypte, Irak, Jemen, Jordanië, Koeweit, Libanon, Libië, Oman, Qatar, Saoedi-Arabië, Soedan, Syrië, Verenigde Arabische Emiraten.

i. Houders van reisdocumenten voor vluchtelingen of staatlozen en houders van vreemdelingenpaspoorten, die voormalig onderdaan zijn van de Benelux-landen.

j. Houders van reisdocumenten, afgegeven door de raad van de Verenigde Naties voor Namibië.

k. Houders van reisdocumenten die niet geldig zijn voor een of meer van de Benelux-landen.

l. Onderdanen van Zuid-Afrika.

m. Vreemdelingen die als ongewenst zijn gesignaleerd voor het hele Benelux-gebied of in een van de Benelux-landen, alsmede vreemdelingen die voorkomen op de lijst van personen aan wie zonder voorafgaande machtiging geen visum mag worden afgegeven.

Gedragslijn indien machtiging aan de Visadienst moet worden gevraagd

Machtiging tot het wijzigen of verlengen van een reisvisum kan telefonisch aan de Visadienst worden gevraagd (zie A 2).

Indien bij telefonisch contact blijkt dat inzage van het paspoort door de Visadienst nodig is, dan kan worden besloten tot schriftelijke voorlegging door middel van formulier D 4.

Een fotokopie van het paspoort (eventueel van het identiteitspapier met bijbehorende visumverklaring) van de vreemdeling wordt dan meegezonden.

Indien de gevraagde machtiging wordt verleend, wordt het reisvisum gewijzigd of verlengd met in achtneming van de aanwijzingen van de Visadienst.

Van een telefonische machtiging tot wijziging of verlenging van een reisvisum moet kennis worden gegeven aan het ministerie van Justitie middels formulier D 3, met doorhaling in de aanhef van dit formulier van de woorden 'op eigen gezag'.

Bij verlenging of het geldig maken voor meer reizen van een reisvisum met machtiging van de Visadienst, wordt in het Visumstempel (model D 2) de letter 'O' (Office) doorgehaald.

2.6.8 Annulering van transitvisa en reisvisa

Indien het hoofd van plaatselijke politie constateert dat de houder van een nog geldig transitvisum of reisvisum niet of niet meer aan de in art. 8, j 6 Vw gestelde voorwaarden voor verblijf in de vrije termijn voldoet, moet hij in verband met een eventuele verwijdering van de vreemdeling telefonisch contact opnemen met het ministerie van Justitie (zie A 2).

Indien tot verwijdering van de vreemdeling wordt besloten, moet het in zijn reispapier gestelde visum worden geannuleerd door op het visum, bij voorkeur met rode inkt, de volgende vermelding aan te brengen:

Geannuleerd op (datum)

Deze aantekening moet worden voorzien van het dienststempel en de paraaf van de desbetreffende ambtenaar.

Bij verwijdering van de houder van een visumverklaring moet deze verklaring worden ingehouden en toegezonden aan de Visadienst.

2.6.9 Kosten van visumfaciliteiten

Voor wijziging of verlenging van een reisvisum worden op grond van het Legesbesluit 1983 (laatstelijk gewijzigd per 1 september 1990, Stb. 449) de volgende bedragen geheven.

Kosten wijziging van een transitvisum of een reisvisum

De kosten van wijziging van een transitvisum of een reisvisum bedragen:

- a. bij wijziging van een transitvisum in een reisvisum voor één of meer reizen met een geldigheidsduur van:
 - ten hoogste één maand: F 48,50
 - ten hoogste drie maanden: F 64,50;

- b. bij wijziging van een transitvisum aangebracht in een collectief paspoort of op een collectieve lijst, in een reisvisum: per persoon 1/10 van de voor een individueel reisvisum vastgestelde leges, met inachtneming van de hiervoor genoemde bedragen, met een minimum van F 48,50;
- c. bij wijziging van een reisvisum voor één reis in een reisvisum voor meer reizen: F 30,-;
- d. bij wijziging van de duur van het ononderbroken verblijf toegestaan bij een reisvisum voor meer reizen: F 30,-

Kosten voor verlenging van een reisvisum

De kosten van verlenging van een reisvisum bedragen:

- a. F 30,00 Bij verlenging van een reisvisum, voor één of meer reizen, voorzover de duur van het visum daardoor een maand niet te boven gaat.
- b. F 64,50 Bij verlenging van een reisvisum, voor één of meer reizen, met een geldigheidsduur voor één maand tot drie maanden (zie ook onder d).
- c. F 81,00
 - Bij verlenging van een reisvisum voor meer reizen van drie tot ten hoogste twaalf maanden.
 - Bij verlenging van een reisvisum voor één reis van drie tot ten hoogste zes maanden.
(zie ook onder d).
- d. F 30,00 Bij visumafgifte en/of bij eerdere verlenging, ingeval de termijn van één of drie maanden inmiddels is overschreden (laag tarief).

Kosten bij gelijktijdige verlening van verschillende visumfaciliteiten

Indien aan de vreemdeling bij één gelegenheid verschillende visumfaciliteiten worden verleend, dan wordt één maal (het hoogste bedrag) geheven.

Vrijstelling van kosten

Visumfaciliteiten worden kosteloos verleend, indien:

- de vreemdeling houder is van een diplomatiek visum
- de vreemdeling houder is van een dienstvisum of gewoon visum, dat kosteloos is verleend (in dat geval is het visum niet voorzien van een legeszegel en/of een kasregisteraantekening).
- de vreemdeling onderdaan is van Irak, Iran of Turkije.
- de vreemdeling onderdaan is van de Filipijnen, voorzover het gaat om een visum verleend tot één termijn van 59 dagen. Derhalve zijn voor visum-verlenging boven de 59 dagen de verlengingstarieven van toepassing.

2.6.10 Verrekening van visumgelden

In verband met verlening van visumfaciliteiten geheven bedragen moeten door het hoofd van plaatselijke politien ten minst één maal per maand worden overgemaakt op Postrekening 552740 ten name van het ministerie van Justitie, onder aftrek van de kosten van storting.

Het totaalbedrag van elke storting of overschrijving wordt aan het ministerie van Justitie gespecificeerd verantwoord op een verrekeningsstaat, overeenkomstig model D 5.

Ingeval van visumverlenging met schriftelijke machtiging van de Visadienst moet op de verrekeningsstaat de letter "M" worden aangegeven, bij telefonische machtiging de letters "TM".